

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 114/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

55/2008. (VIII. 04.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **a budapesti lakos Panaszos¹** 2008. június 25-én elektronikus formában előterjesztett panaszja alapján indult eljárást 2008. augusztus 4-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes, testületi tag távollétében – tartott zárt ülése alapján

m e g s z ü n t e t i.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

Panaszos panaszlevelében előadja, hogy 2008. június 25-én reggel 9 óra 40 perckor haladt át a Moszkva tér – Széna tér kereszteződésében, ahol észlelte, hogy nem működnek a közlekedési lámpák, ugyanakkor rendőrt nem látott a helyszínen. Mivel a kialakult közlekedési helyzetet balesetveszélyesnek találta – különösen mert azt Budapest egyik legforgalmasabb közterületén tapasztalta – úgy döntött, a rendőrséghez fordul. A tudakozótól kapott 237-4000-as telefonszámon felhívta a BRFK forgalmi ügyeletét, ahol egy „be nem mutatkozó, magát nem azonosító hölgy rövidesen kapcsolt egy szintén be nem mutatkozó, nem köszönő, magát nem azonosító urat”. Itt az általa észlelték előadását követően azt a választ kapta az ismeretlen rendőrtől, hogy „majd ha lesz idejük és fontos, majd talán intézkednek”.

A panaszos ezt a reakciót, illetve azt, hogy ezt követően köszönés nélkül „rácsapták” a telefont, az udvariasság alapvető szabályainak, valamint a rendőrségi eljárás követelményeinek megsértéseként élte meg, és kérte a Testülettől a fenti eset kivizsgálását. Felháborodása magyarázataként hozzáfűzi, hogy álláspontja szerint a fenti szerv ilyen eljárása aláássa a társadalom rendőrség irányában táplált bizalmát.

^{1 1} Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

II.

Az Rtv. 13. §-a rögzíti, hogy a „rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”.

A Testület 28/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalásában kifejti, hogy a rendőr intézkedési kötelezettségének teljesítését a jogbiztonság elvének és ezzel összefüggésben a személyek tisztességes eljáráshoz fűződő jogának viszonylatában kell vizsgálni. Az Alkotmánybíróság 9/1992. (I. 30.) AB határozatában rögzíti, hogy az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése által lefektetett jogállamiság elvének nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság érvényesülése nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Az 56/1991. (XI. 8.) AB határozat szerint „a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.”

Ilyen tekintetben a jogbiztonság alkotmányos követelménye szoros kapcsolatot mutat a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoggal, amelyben egyértelműen benne foglaltatik, hogy az állampolgárok jogainak és érdekeinek védelmében az erre jogosult és kötelezett szervek a jogszabályokban lefektetett előírásoknak megfelelően fellelnek.

A jogszabályban rögzített intézkedési kötelezettség a fentiek értelmében a jogbiztonság követelményéből és az ahhoz erős szálakkal kötődő tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadóan megkívánja, hogy a rendőrség a közrend és közbiztonság védelme érdekében a rendelkezésére álló eszközöket minden szükséges esetben alkalmazza.

Így ha egy állampolgár fenti érdekek megsértését észleli, ezen alapvető jogára tekintettel lehetősége lesz arra, hogy a helyzet orvoslása, a sérelem kiküszöbölése céljából a megfelelő hatóságokhoz forduljon, és a szükséges intézkedések megtételben bízson.

Jelen esetben a panaszos elmondásából megállapítható, hogy bejelentésével egy olyan, a közlekedés biztonságát veszélyeztető szituációra hívta fel a rendőrség, mint illetékes hatóság figyelmét, amelynek mielőbbi elhárítását a közrend és közbiztonság védelme megkövetelte. **A konkrét esetben tehát a panaszos joggal várhatta volna el, hogy bejelentése nyomán a rendőrség intézkedéseket tegyen a forgalom rendjének és biztonságának helyreállítására.**

Szintén megállapította a Testület a panaszos rovására bekövetkezett jogsérelmet a rendőri fellépés módjának vonatkozásában. Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése értelmében a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni, amely norma annak ellenére beemeli az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt szabály érvényesülésének vizsgálatát a Testület hatáskörébe, hogy az egyébként az Rtv. IV-VI. fejezetén kívül helyezkedik el.

A Testület megállapítása szerint tehát érte a panaszost alapjogsérelem (a jogbiztonság követelményéhez kapcsolódó, tisztességes eljáráshoz fűződő jogának és méltóságának sérelme), ahhoz azonban, hogy a konkrét ügyel kapcsolatban a Testület állásfoglalását az országos főkapitányhoz továbbíthassa, a sérelemnek jelentős mértékűnek kell lennie.

Ezt a kérdést vizsgálva a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmezett eljárás fentiek szerint ugyan alkalmas volt arra, hogy a saját maga és mások érdekében a rendőrséget tájékoztatni kívánó panaszosban visszatetszést váltson ki, az őt ilyen formában ért sérelem mértéke ugyanakkor nem valósított meg olyan szintű jogsértést, amely a Testület eljárását megalapozná. Az intézkedési kötelezettség elmulasztása tekintetében azért nem, mivel olyan absztrakt veszélyhelyzettel kapcsolatban merült fel, amely a panaszost személyében közvetlenül nem érintette, az udvariatlan kifejezőmóddal kapcsolatban pedig azért nem, mert bár a hangnem tagadhatatlanul kifogásolható volt, de a leírtak alapján a rendőr által mondottak nem csorbították jelentős mértékben a panaszos méltóságát (maga a panaszos is a társadalmi bizalom megrendülésére és nem saját méltóságának sérelmére hivatkozik a panaszban).

Az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése értelmében a „Testület az alapvető jogot [...] csekély mértékben sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti”. Mivel a panaszos beadványában az áttétel ellen tiltakozását fejezte ki, a Testület a rendelkező rész szerint döntött.

Budapest, 2008. augusztus 4.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.
elnök

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.
testületi tag

Dr. Féja András sk.
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület